

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 27 februarie 2014 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spania) – Transportes Jordi Besora, SL/Generalitat de Catalunya

(Cauza C-82/12) ⁽¹⁾

(Impozitarea indirectă — Accize — Directiva 92/12/CEE — Articolul 3 alineatul (2) — Uleiuri minerale — Taxă pe vânzările cu amănuntul — Noțiunea „scop specific” — Transfer de competențe către comunitățile autonome — Finanțare — Afectare prestabilită — Cheltuieli în legătură cu îngrijirile medicale și cu mediul)

(2014/C 112/03)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Transportes Jordi Besora, SL

Pârâtă: Generalitat de Catalunya

Obiectul

Cerere de decizie preliminară – Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Interpretarea articolului 3 alineatul (2) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse (JO L 76, p. 1, Ediție specială, 9/vol. 1, p. 129) – Uleiuri minerale – Taxă specială pe vânzările cu amănuntul ale anumitor uleiuri minerale – Impozite indirecte altele decât acciza care are un scop specific – Taxă având un scop care poate fi atins de o altă taxă armonizată – Taxă stabilită simultan cu acest transfer al anumitor competențe către regiuni și urmărind, în parte, să susțină cheltuielile efectuate de regiuni aferente noilor competențe transferate – Finalitate pur bugetară

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului din 25 februarie 1992 privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse trebuie interpretat în sensul că se opune unei legislații naționale care instituie o taxă pe vânzarea cu amănuntul de uleiuri minerale, cum este taxa pe vânzările anumitor uleiuri minerale (Impuesto sobre las Ventas Minoristas de Determinados Hidrocarburos) în discuție în litigiul principal, o asemenea taxă neputând fi considerată ca urmărind un scop specific în sensul acestei dispoziții, din moment ce această taxă, destinată să finanțeze exercitarea de către colectivitățile teritoriale în cauză a competențelor lor în materie de sănătate și de mediu, nu urmărește, în sine, să asigure protecția sănătății și a mediului.

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 februarie 2014 – Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, fostă Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl/Comisia Europeană

(Cauza C-132/12 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Scheme de ajutoare acordate în favoarea societăților de locuințe sociale — Decizie de compatibilitate — Angajamente asumate de autoritățile naționale pentru a se conforma dreptului Uniunii — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Acțiune în anulare — Condiții de admisibilitate — Interesul de a exercita acțiunea — Calitate procesuală activă — Beneficiari vizați direct și individual — Noțiunea „cerc restrâns”)

(2014/C 112/04)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Stichting Woonpunt, Stichting Havensteder, fostă Stichting Com.wonen, Woningstichting Haag Wonen, Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (reprezentanți: P. Glazener și E. Henny, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, S. Noë și S. Thomas, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 16 decembrie 2011, Stichting Woonpunt și alții/Comisia (T-203/10), prin care Tribunalul a respins ca inadmisibilă o cerere de anulare a Deciziei C(2009) 9963 final a Comisiei din 15 decembrie 2009 referitoare la ajutoarele de stat E 2/2005 și N 642/2009 – Țările de Jos – Ajutor existent și ajutor specific pentru proiecte, în favoarea societăților pentru locuințe sociale

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Uniunii Europene din 16 decembrie 2011, Stichting Woonpunt și alții/Comisia (T-203/10), în măsura în care prin aceasta a fost declarată inadmisibilă acțiunea în anulare formulată de Stichting Woonpunt, de Stichting Havensteder, de Woningstichting Haag Wonen și de Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl împotriva Deciziei C(2009) 9963 final a Comisiei Europene din 15 decembrie 2009 referitoare la ajutoarele de stat E 2/2005 și N 642/2009 – Țările de Jos – Ajutor existent și ajutor specific pentru proiecte în favoarea societăților pentru locuințe sociale, în măsura în care această decizie privește schema de ajutoare E 2/2005.
- 2) Respinge în rest recursul.
- 3) Acțiunea în anulare vizată la punctul 1 din prezentul dispozitiv este admisibilă.
- 4) Trimite cauza spre judecare Tribunalului Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra fondului acțiunii în anulare vizate la punctul 1 din prezentul dispozitiv.
- 5) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 138, 12.5.2012.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 27 februarie 2014 – Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede/Comisia Europeană

(Cauza C-133/12 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Ajutoare de stat — Scheme de ajutoare acordate în favoarea societăților de locuințe sociale — Decizie de compatibilitate — Angajamente asumate de autoritățile naționale pentru a se conforma dreptului Uniunii — Articolul 263 al patrulea paragraf TFUE — Acțiune în anulare — Condiții de admisibilitate — Interesul de a exercita acțiunea — Calitate procesuală activă — Beneficiari vizați direct și individual — Noțiunea „cerc restrâns”)

(2014/C 112/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Recurente: Stichting Woonlinie, Stichting Allee Wonen, Woningstichting Volksbelang, Stichting WoonInvest, Stichting Woonstede (reprezentanți: P. Glazener și E. Henny, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, S. Noë și S. Thomas, agenți)